

Ανεξαρτησία του φάσματος σε C^* άλγεβρες

Έστω $\mathcal{A}$ μια C^* άλγεβρα με μονάδα $\mathbf{1}$ και $\mathcal{B} \subseteq \mathcal{A}$ κλειστή υπάλγεβρα με $\mathbf{1} \in \mathcal{B}$. Έστω $b \in \mathcal{B}$. Αν $b \in \text{Inv}(\mathcal{B})$, τότε βέβαια $b \in \text{Inv}(\mathcal{A})$. Συνεπώς $\sigma_{\mathcal{A}}(b) \subseteq \sigma_{\mathcal{B}}(b)$. Ισότητα όμως δεν ισχύει πάντα.

Παράδειγμα 1. $\mathcal{A} = C(\mathbb{T})$ (όπου $\mathbb{T} = \{z \in \mathbb{C} : |z| = 1\}$) και $\mathcal{B}$ η άλγεβρα του δίσκου, δηλ. το σύνολο των $f \in \mathcal{A}$ για τις οποίες υπάρχει συνεχής επέκταση $f : \overline{\mathbb{D}} \rightarrow \mathbb{C}$, που είναι ολόμορφη στον ανοικτό δίσκο $\mathbb{D}$. Η $f(z) = z$ ανήκει στην $\mathcal{B}$, αλλά η $\frac{1}{f} \in \mathcal{A}$ δεν ανήκει στην $\mathcal{B}$.

Πρόταση 2. Έστω $\mathcal{A}$ μια C^* άλγεβρα με μονάδα $\mathbf{1}$ και $\mathcal{B} \subseteq \mathcal{A}$ μια C^* υπάλγεβρα με $\mathbf{1} \in \mathcal{B}$. Τότε για κάθε $b \in \mathcal{B}$ ισχύει

$$\sigma_{\mathcal{A}}(b) = \sigma_{\mathcal{B}}(b).$$

Απόδειξη. Αρκεί να δείξω ότι αν $b \in \mathcal{B}$ και $b \in \text{Inv}(\mathcal{A})$, τότε $b \in \text{Inv}(\mathcal{B})$. Μπορώ να υποθέσω ότι $\|b\| = 1$.

Έστω $a \in \mathcal{A}$ ο αντίστροφος του b στην $\mathcal{A}$. Να δείξουμε ότι $a \in \mathcal{B}$.

Θεωρώ το $c = b^*b$ και παρατηρώ ότι είναι αυτοσυζυγές, ότι ανήκει στην $\mathcal{B}$ (διότι η $\mathcal{B}$ είναι $*$ -υπάλγεβρα της $\mathcal{A}$, άρα περιέχει και το b^*), και ότι είναι αντιστρέψιμο στην $\mathcal{A}$ με αντίστροφο το aa^* : Πράγματι, $(b^*b)(aa^*) = b^*(ba)a^* = b^*a^* = (ab)^* = \mathbf{1}$ και $(aa^*)(b^*b) = a(a^*b^*)b = a(ba)^*b = ab = \mathbf{1}$.

Υποθετούμε πρώτα ότι $b = b^*$. Τότε $c = b^2$ επομένως

$$\sigma_{\mathcal{A}}(c) = \{\lambda^2 : \lambda \in \sigma_{\mathcal{A}}(b)\}.$$

(Πράγματι, αφού τα $(\lambda\mathbf{1} - b)$ και $(\lambda\mathbf{1} + b)$ μετατίθενται, το $\lambda^2\mathbf{1} - b^2 = (\lambda\mathbf{1} - b)(\lambda\mathbf{1} + b)$ αντιστρέφεται αν και μονον αν $\lambda \notin \sigma_{\mathcal{A}}(b)$ και $-\lambda \notin \sigma_{\mathcal{A}}(b)$, οπότε $\mu \in \sigma_{\mathcal{A}}(b^2)$ αν και μονον αν το μ είναι της μορφής λ^2 για κάποιο $\lambda \in \sigma_{\mathcal{A}}(b)$.)

Ομως, αφού $b = b^*$, ισχύει ότι $\sigma_{\mathcal{A}}(b) \subseteq \mathbb{R}$ (όπως έχουμε δείξει), άρα $\sigma_{\mathcal{A}}(b) \subseteq [-\|b\|, \|b\|]$, και συνεπώς

$$\sigma_{\mathcal{A}}(c) = \{\lambda^2 : \lambda \in \sigma_{\mathcal{A}}(b)\} \subseteq [0, \|b\|^2] = [0, 1].$$

Αφού το c είναι αντιστρέψιμο στην $\mathcal{A}$, έχουμε ότι το 0 δεν ανήκει στο κλειστο σύνολο $\sigma_{\mathcal{A}}(c)$, άρα υπάρχει $\delta > 0$ ώστε $\sigma_{\mathcal{A}}(c) \subseteq [\delta, 1]$. Επομένως

$$\sigma_{\mathcal{A}}(\mathbf{1} - c) \subseteq [0, 1 - \delta].$$

(Πράγματι, $\lambda\mathbf{1} - (\mathbf{1} - c) = -((1 - \lambda)\mathbf{1} - c)$, συνεπώς $\lambda \in \sigma_{\mathcal{A}}(\mathbf{1} - c) \iff (1 - \lambda) \in \sigma_{\mathcal{A}}(c)$, άρα αν $\lambda \in \sigma_{\mathcal{A}}(\mathbf{1} - c)$ τότε $1 - \lambda \in [\delta, 1]$ άρα $\lambda \in [0, 1 - \delta]$.) Όμως το $\mathbf{1} - c$ είναι αυτοσυζυγές, άρα η νόρμα του ισούται με τη φασματική του ακτίνα, οπότε

$$\|\mathbf{1} - c\| \leq 1 - \delta < 1.$$

Αυτό σημαίνει ότι η σειρά $\sum_{k=0}^{\infty} (\mathbf{1} - c)^k$ συγκλίνει, και το όριό της, όπως ξέρουμε, είναι το $c^{-1} \in \mathcal{A}$. Αλλά τα μερικά αθροίσματα της σειράς ανήκουν στην υπάλγεβρα $\mathcal{B}$, η οποία είναι κλειστή στην $\mathcal{A}$, άρα και το όριο ανήκει στην $\mathcal{B}$.

Δηλαδή ο αντίστροφος a^2 του c ανήκει στην $\mathcal{B}$. Τότε όμως, αφού $ab = \mathbf{1}$, έχουμε $a = a^2b$, άρα $a \in \mathcal{B}$.

Δειξάμε λοιπόν ότι όταν $b = b^* \in \mathcal{B}$, ο αντίστροφός του ανήκει επίσης στην $\mathcal{B}$.

Για την γενική περίπτωση $b \in \mathcal{B}$, εφαρμόζουμε στο αυτοσυζυγές στοιχείο $c = b^*b$ αυτο που μόλις δείξαμε. Συμπεραίνουμε ότι ο αντίστροφος aa^* του c ανήκει στην $\mathcal{B}$. Τότε όμως, αφού $a^*b^* = \mathbf{1}$, έχουμε $a = (aa^*)b^*$, άρα $a \in \mathcal{B}$, όπως θέλαμε. □